

**Forum Competens Quæstionibus ex Universo Jure
selectis, atque ad praxin utilissimis illustratum, Seu
Tractatus Canonico-Civilis**

Friderich, Melchior

Ingolstadium, 1709

§. V. Utrùm Præventio effectum habeat mutato post eam Rei Foro?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61662](#)

valida sit citatio, prīmō fieri debet ad petitionem partis. *cit. C. pt. mult. de Foro compet.* & ibi Panorm. n. 2. nisi procedatur per viam Inquisitionis, quia ibi accusator non est, qui petat citationem, satisque ipsa fama delicti & ratio boni publici, delicta non permittentis esse impunita, eam postulat. Secundō facienda est decreto Judicis. *L. Neminen C. de Exhibend. reis.* Vnde non sufficit citatio anomola, de qua suprà n. 540. in fine. Et quidem tertio fieri debet mandato non cujuscunque Judicis, sed competentis. *L. 3. ff. de Judic.* *L. Vir bonus ff. Judicatum solvi.* Quia actus Judicis incompetentis ob defectum Jurisdictionis sunt invalidi. Nisi quòd in dubio de Jurisdictione Judex etiam incompetens validè citat, ut suprà dictum est à n. 14. Quartò demùm requiritur, utin citatione exprimatur causa citandi reum. *Clem. 2. Ut lite pendent.* & ibi DD. Guido Papæ decis. 153. in fin. Barbosa l.c. n. 65.

§. V.

*Vtrūm Preventio effectum habeat mutato post
eam Rei foro.*

SUMMARIUM.

796. *Qui forum mutat, posquam in jus vocatus fuit, tenetur causam prosequi, ubi cœpta est.*
797. *Nisi simul mutet Statum & conditionem personæ.*
798. *Unde laicus, si post patratum crimen fiat Clericus, libermetur à Jurisdictione Judicis laici.*
799. *Si tamen agitur civiliter, & citatus ante Clericatum à Juge laico fuit, causam prosequi coram eodem tenetur.*
800. *Si agitur de crimine criminaliter, & Clericatum in fraudem non assumpit, judicari nequit à laico Juge, tametsi preventus ante Clericatum.*
801. *Studio si non obstante preventione remittendi sunt Academie.*

802.

802. Neque illis obstat præventio, qui motu proprio Principis ad alium Statum evecti sunt.

796. Sensus quæstionis est, an si Reus, postquam ab uno Judice præventus jam fuit, forum mutet, v. g. hinc transferendo domicilium, aut militiam assumendo, nihilominus litem prosequi teneatur coram Judice præveniente. Et videtur negandum: quia Forum mutare est mutare Judicem ejusque jurisdictione eximi, & alteri subjici. Non igitur amplius stare tenetur ad tribunal prioris Judicis, utpote ipsi jam non amplius subjectus. Verum contrarium statuitur *L. 7. ff. de Judic.* ubi Ulpian. ait: *si quis posteaquam in jus vocatus est, miles, vel alterius fori esse cœperit: in ea causa jus revocandi forum non habebit quasi præventus.* Ex quibus verbis hanc regulam statuunt Interpretes: *si quis, postquam fuit in jus vocatus ad causam dicendam, mutavit forum, non est remittendus ad novum forum, sed coram priore Judice causam prosequi tenetur.* Quæ regula approbatur *C. Propositi 19. de Foro compet.* *L. penult. ff. de Jurisdic.* & *L. Incola 34. ff. Ad municipalem.* Ratio est: quia ubi acceptum est semel judicium, ibi & finem accipere debet. *L. 30. ff. de Judic.* *L. si is, qui Romæ 34. ff. eod.*

797. Hæc quoque regula suas exceptiones patitur. Nam primo non procedit, quando is, qui mutat forum, simul mutat statum & conditionem, ratione cuius prior Judex jurisdictionem amplius non habet, v. g. si quis ex laico fit Clericus aut Religiosus: tunc enim non obstante præventione factâ per Judicem secularem, coram Ecclesiastico conveniendus est, cum etiam volens coram seculari conveniri nequeat juxta dicta *n. 412.* Et ita tradunt Jac. Butrius in *L. Quisquis C. de Episc. & Cleric.* Oldrad. *confl. 4.* aliisque complures, quos refert & sequitur Decian. *L. 4. Tract. crimin. c. 9. n. 60.* ubi tamen, cum dixisset, Clericum judicandum esse ab Ecclesiastico Judice, tametsi laicus contra ipsum jam inchoasset processum ante Clericatum, hanc sententiam mox revertit, sibique contradicit, dum addit hanc limitationem modis

G g g 33

non

non fuisset præventus à laico: nisi per inchoationem processus
solum intellexerit inquisitionem contra reum aut receptionem
libelli accusatorij, per præventionem verò citationem verbalem
aut capturam. Rationes pro sua opinione has afferat Oldradus
I. c. Privilegium superveniens eximit privilegiatum à priorione-
re. *L. Spadonem* 13. §. 3. & *L. Jurisperitos* 30. ff. de *Excusat.*
Sacerdotium superveniens tollit munus publicum jam antè injun-
ctum. *L. Prætor* 13. *V. Vel si quid Sacerdotium* ff. de *Vacat.* & *ex-*
cusat. *muner.* Solviturque per Sacerdotium arbitrium jam suscep-
tum. *L. Non distinguemus* 32. §. *Sacerdotio* 4. ff. de *Recept.* qui
arbitr. *recep.* Denique Vinculum obligationis præcedentis sol-
vitur per supervenientem dignitatem. *L. Interdum* 34. ff. de *Operis*
libertor. Ad *C. pen.* de *Foro compet.* *L. Cùm quædam puer* ff. de
Jurisdicç. & *L. si quis posteaquam* ff. de *Judic.* ubi dicitur, finien-
dum esse judicium, etiam mutato foro, ubi coeptum fuit, respon-
det idem Oldrad. ibi sermonem esse solum de casu, quando fo-
rum foro adjicitur; non item de illo, quo status mutatur, & prius
forum omnino cessat. Addit: si quis post crimen patratum ac
etiam post processum jam inchoatum confugit ad Ecclesiam, inde
non abstrahitur, nec contra eum medio tempore criminaliter
proceditur, nisi in criminibus quibusdam exceptis. *L. Præsentia C.*
de his, qui ad Ecclesi. confug. *Novell.* 17. c. 6. & 7. ergo multò
magis hoc privilegium dabitur illi, qui non tantum confugit ad
Ecclesiam, sed omnino se incorporat Ecclesiastico Collegio, &
Ecclesiæ Deique servitio se mancipat.

798. Hæc tamen non absolute & illimitatè vera sunt. Ita-
que varij casus distinguendi sunt. In primis si laicus post patra-
tum crimen factus est Clericus, omnino liber remanet à Jurisdi-
ctione Judicis secularis: tametsi jam fuerit de crimine infamatus,
aut accusatus, ut cum communi plurimorum tradidi suprà n. 249.
Idemque dicendum est de casu, quo civiliter convenitur: nam si
post contractum celebratum, & antequam super eo ad judicium
seculare evocaretur, factus est Clericus, à solo Judice Ecclesiastico
judi-

judicari poterit, ut cum Glossa 2. in L. *Nemo potest ff. de Legat.* 1.
Albertin. in C. 1. de Hæretic. in 6. q. 13. n. 21. Covarr. Præct. c. 32. n.
4. concl. 1. Jul. Clar. L. 5. Sentent. §. fin. q. 36. n. 43. ac alijs, benè
tradit Petr. Barbosa in L. *si quis posteaquam ff. de Judic.* n. 202.

799. Si verò agitur civiliter & laicus fuit citatus per Judicem
secularem, isque post citationem factus est Clericus, tenetur li-
tem prosequi coram Judice seculari, à quo per citationem fuit
præventus, ut tradit Glossa 1. Angel. Fulgos. ac alij *in cit.* L. *si*
quis posteaquam Bartol. in L. 1. ff. de Pœn. n. 3. Federic. de Senis
consil. 97. n. 2. § 8. Albertin. l. c. n. 23. Barbosa l. c. n. 203. Ita
tamen, ut Judge secularis jurisdictionem duntaxat in causam ha-
beat, non verò in personam, ac idcirco incarcerare hujusmodi
Clericum aut poena aliqua corporali afficerenon possit, ut ex mox
dicendis patebit.

800. Si denique agitur de crimine criminaliter, & reus laicus
ante Clericatum suscepsum fuit præventus à Judice seculari, poterit
hic contra eum procedere etiam ad condemnationem: quod re-
ceptum esse dicit Albert. *cit. q. 13. n. 2.* At solum procedere potest
ad mulctam pecuniariam, aut ad confiscationem bonorum, si cri-
men hanc poenam exigat, non verò in ipsam personam & ad poe-
nas corporales. Unde nequit eum capere, torquere &c. utido-
cent Covarr. l. c. conclus. 3. Albertin. l. c. n. 4. Barbosa l. c. n. 218.
Jul. Clar. *cit. q. 36. n. 34.* Marta de Jurisdict. p. 4. cent. 2. cas. 121. n.
20. Farin. in *Praxi crim.* p. 1. q. 8. n. 107. Laym. L. 4 *Theol. Mor.*
tr. 9. c. 4 n. 12. Diana p. 1. tr. 2. resol. 26. Pignatelli tom. 2. consult.
66. n. 13. & communiter ab omnibus teneri ait Tiber. Decian. L. 4.
Tract. Crimin. c. 9. n. 138. Ubi tamen nonnulla advertenda sunt.
Primum est, juxta Menoch. Cavalcan. aliósque, quos sequitur Pig-
natelli l. c. n. 21. non sufficere in tali casu præventionem per solam ci-
tationem verbalem, sed deberi fieri vel per citationem realem, vel
per litis contestationem, vel per obligationem comparendi ex cau-
tione data contractam. Alterum est, posse Judicem secularem tunc
solum procedere contra Clericum nondū suscepto Clericatu præ-
ventum,

ventū, si iste Clericatum suscepit in fraudem & ad effugiendam vim jurisdictionis secularis; secūs, si bona fide & animo Deo se confirandi eundem suscepit. Ita Jason in L. Cūm quædam puerilla ff. de Jurisdict. n. 10. § 11. Marian. Socin. in C. Proposuiti de Foro compet. n. 53. §. Primo casu quia in dubio, Decian. cit. L. 4. c. 24. n. 2. §. Fallit, ac supponunt reliqui DD. dum jurisdictionem Judicii seculari in Clericum ob delictum in statu laicali patratum solum tunc concedunt, quando is Clericatum in fraudem assumpsit. Quæ omnia confirmantur varijs declarationibus S. Congregationis Cardin. Trident. S. Congregat. Episcoporum & Clericorum, ac S. Congregat. Immunitatis, quas refert Pignatelli cit. consult. 66. n. 13. quibus decisum & declaratum est, Clericum, qui characterem se ut tonsuram & habitum Clericalem assumpsit in fraudem, etiam post processum & fideiussionem de se representando coram Judice laico, gaudere fori privilegio, & à Judicis laici jurisdictione liberatum esse quoad personam (sitamen Judex Ecclesiasticus declaraverit subesse fraudem) posseque Judicem laicum procedere quoad bona. Ex quibus verbis patet, solum tunc concedi Jurisdictionem Judici laico in Clericum in statu laicali præventum, quando Clericatum assumpsit in fraudem. Et quamvis ex eo, quod laicus post accusationem aut citationem assumpsit Clericatum, regulariter præsumatur, id factum ab ipso fuisse in fraudem, eliditur tamen hæc præsumptio non solum veritate contrariâ, sed etiam aliâ contrariâ præsumptione, v.g. si laicus ad Clericatum fuit promotus non propriâ postulatione, sed tractus à Superiore, ut loquitur Socin. l.c. aut si constat eum proximam spem habuisse assequendi Beneficij Ecclesiastici, ac propterea Ordines suscepisse; aut si jam antè dixerat, se circa hoc tempus eos suscepturn, vel votum suscipiendi, aut Religionem ingrediendi jam antè fecit &c. Tertiò advertendum est, non posse Judicem secularis in dato casu procedere, nisi priùs declaraverit Ecclesiasticus, Clericatum fuisse susceptum in fraudem, uti patet ex citatis declarationibus V. si tamen Judex Ecclesiasticus declaraverit subesse fraudem.

801.

801. Secundò limitanda est prædicta regula quoad Studiosos: horum enim causas, tametsi citati ante aditam Academiam fuerint, non obstante præventione ad eam esse remittendas, tradunt post Bald. ac alios Bolognin. *in Auth. Habita C. Ne filius pro patre n. 220.* Horat. Lucius de Privileg. Scholar. privil. 66. Rebuff. cod. tract. privil. 153. Barbosa l. c. n. 113. Qui hoc privilegium cum cit. Doctoribus concedendum esse Studiosis existimaverint, utique non concedent, nisi sub limitatione, quâ illud competere Clericis modò dixi; præcipuè quòd multò major ratio pugnet pro Clericis quàm pro Studiosis, cùm ob Statûs eminentiam, tum quòd illorum exemptio à Jurisdictione seculari est Juris Divini juxta dicta n. 229. exemptio verò Studiosorum est Juris solum humani. Idem privilegium Militibus concessum esse videtur L. 4. §. ff. de Remilitari. Verùm ad hanc Legem jam respondi suprà n. 398.

802. Tertiò limitant Bartol. *in L. Idem Ulpianus §. 1. ff. de Excusat. tutor. &c in L. 1. ff. de Pæn. n. 3. Roman. consil. 327. n. 1. Alex. in L. si quis quemquam ff. si quis caution. n. 3. Jason in L. Cum quædam ff. de Jurisdict. n. 9. & ibid. Alexand. n. 7. ac Cagnol. n. 26. Lancellot. de Attentatis p. 2. c. 4. limit. 20. n. 19. Albertin. in C. 1. de Heretic. in 6. q. 13. n. 9. Angel. in L. si quis posteaquam ff. de Judic. n. 4. Marian. Socin. in C. fin. de Foro compet. n. 67. aliisque, docendo, quòd si quis non merâ suâ voluntate & postulazione, sed motu proprio Principis, impetrârit & assumpserit novum statum, vi cuius à jurisdictione prioris Judicis sit exemptus, coram hoc respondere amplius non teneatur, etiam in causa, in qua ab eodem jam est præventus. arg. L. Qui autem 12. ff. si quis cautionibus, L. Idem Ulpian. §. 1. ff. de Excusat. L. Non distingueamus §. Item si quis Romæ ff. de Recept. qui arbitr. recep. Exemplum dari potest de eo, qui Magistratus creatus, aut ex mediato Imperij subdito factus est immediatus. De hac limitatione non vacat pluribus agere, cùm coincidat cum illa, quam attuli suprà n. 789. Id solum addendum est, quod notant Aretin. in C. Cau-*

H hhh

sam

jam 19. de Testib. & Barbosa l.c. n. 114. hanc doctrinam solum procedere, quando per privilegium & exemptionem Statui annexam jus partis duntaxat suspenditur aut differtur; secus verò, si quoad causam jam motam & pendentem omnino extingueretur jus partis: istud enim etiam per motum proprium Principis nunquam censetur sublatum, nisi tollendum Princeps ex gravi & publica causa judicarit, & hoc in rescripto expresserit.

§. VI.

*Utrum preventus & judicatus ab uno Judice
judicari in eadem causa denuo possit ab
altero.*

SUMMARIUM.

- 803. Distinguuntur varij casus, de quibus questio esse potest.
- 804. Rejicitur opinio afferentium, posse procedi a Judice seculari, si Ecclesiasticus solum processit per viam Inquisitionis.
- 805. Potest punire Judex secularis, si Ecclesiasticus pœnam imposuit solum medicinalem.
- 806. Aut crimen sit tale, quod vindicandum sit pœna sanguinis.
- 807. Non potest procedere alter, si prior inflixit pœnam delicto commensuratam.
- 808. Punitus pœna temporali ab uno Judice, eadem puniri ab altero amplius non potest. Stabilitur assertio auctoritate DD. & Juris.
- 809. Ac ratione.
- 810. 811. 812. Respondetur ad opposita.
- 813. Potest procedere alter Judex, si prior condemnavit in contumaciam.
- 814. Aut si reus pœnam à priore dictatam non solvit.
- 815. Aut si in priore judicio prævaricatio intervenit.
- 816. Aut pœna à primo Judice imposta solum fuit præparatoria alterius judicij.

817.